

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 317/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Николић, адвокат из ..., против туженог "Јадран експрес" д.о.о. за превоз путника и трговину Нови Сад, из Новог Сада, чији је пуномоћник Миона Делић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1266/24 од 02.10.2024. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1266/24 од 02.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1266/24 од 02.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 15/2023 од 07.05.2024. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев тужиоца усваја. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати накнаду трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству за фебруар 2020. године у износу од 580 евра са затезном каматом по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8% поена од 01.04.2020. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате и накнаду трошкова за време проведено на службеном путу у иностранство за март 2020. године у износу од 300 евра, са затезном каматом по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8% поена од 01.05.2020. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 120.480,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1266/24 од 02.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 15/23 од 07.05.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћених трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству у фебруару и марту 2020. године. Побијана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 118. став 1. тачка 3. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05 ... 113/17), на основу утврђеног чињеничног стања да је тужилац у фебруару и марту 2020. године реализовао више тура на релацији Ниш – Штутгарт / Београд – Франкфурт / Кладово – Франкфурт / Кладово – Хамбург/ Нови Пазар – Хамбург и Софија – Хамбург, које су код туженог евидентирани, али му дневнице за службена путовања у иностранство нису исплаћене. Пресуде на које се ревидент у ревизији позива не заснивају се на истом чињеничном стању као у овом предмету, па због тога нема услова за уједначавање судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а тада се примењује општи режим дозвољености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 16.01.2023. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 880 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**